

ECLI:NL:GHARL:2014:38; Hof Arnhem-Leeuwarden 29 augustus 2017, «JOR» 2018/21, m.nt. Mulder en Hof Arnhem Leeuwarden 25 april 2023, «JOR» 2023/196, m.nt. Remmink.

mr. M.C. van Genugten
advocaat te Hoofddorp

Varia

118

Uitleg overnameovereenkomst van (gefaillleerde) uitzendondernemingen

Rechtbank Den Haag
19 november 2025, rolnr. HA ZA 25-114,
ECLI:NL:RBDHA:2025:23610
(mr. Kelkensberg)
Noot mr. B.Y. Houtackers

Overname van de onderneming van twee vennootschappen in de uitzendbranche. Uitleg overnameovereenkomst. Taalkundige uitleg en praktijk in uitzendbranche. De tot overdrachtsdatum opgebouwde reserveringen voor verlof- en vakantierechten ten behoeve van het uitzendpersoneel komen voor rekening van de verkoper. Koper kan reserveringen verrekenen met koopprijs. Verwijzing naar HR 20 februari 2004, «JOR» 2004/157, m.nt. Kortmann (DSM/Fox).

[BW art. 6:74, 6:127]

Bij de uitleg van een overeenkomst kan niet worden volstaan met een taalkundige uitleg van de bepalingen van die overeenkomst, maar komt het aan op de betekenis die partijen onder de gegeven omstandigheden over en weer aan elkaars verklaringen en gedragingen mochten toekennen en op hetgeen zij in dat opzicht redelijkerwijs van elkaar mochten verwachten, mede gelet op de maatschappelijke positie van partijen en de bij hen aanwezige rechtskennis (de "Haviltex-norm"). De omstandigheden van het geval kunnen er wel aanleiding toe geven dat aan objectieve aanknopingspunten, zoals de in een overeenkomst geko-

zen bewoordingen, in beginsel doorslaggevende betekenis wordt toegekend (de "CAO-norm"). Tussen de meer subjectieve uitleg op grond van de Haviltex-norm en een meer objectieve uitleg op grond van de CAO-norm bestaat geen tegenstelling, maar een vloeiende overgang (HR 20 februari 2004, «JOR» 2004/157, m.nt. Kortmann (DSM/Fox)).

Bij de verkoper en de koper was de nodige kennis van de uitzendbranche aanwezig en zij hebben de tekst van de overnameovereenkomst, ook gelet op de betrokkenheid van advocaten aan beide zijden, zorgvuldig geformuleerd en hun bewoordingen weloverwogen gekozen. Een taalkundige uitleg van de overnameovereenkomst legt daarom veel gewicht in de schaal, waarbij de hier relevante bepalingen moeten worden uitgelegd in samenhang met de rest van de overnameovereenkomst. Het geschil spitst zich toe op uitleg van de zinsnede "alle overgebleven verplichtingen aan het Personeel tot de Overdrachtsdatum" in de eerste zin van art. 3.3 van de overnameovereenkomst. De koper heeft aangevoerd dat het in de uitzendbranche gangbare praktijk is dat uitzendpersoneel rechten c.q. reserveringen opbouwt met betrekking tot verlof en vakantie. Bij het einde van de overeenkomst met de uitzendonderneming worden de opgebouwde reserveringen aan de uitzendkracht uitgekeerd. De curator heeft het bestaan van deze praktijk op zichzelf niet betwist, maar heeft aangevoerd dat dit niet is wat in art. 3.3 van de overnameovereenkomst is vastgelegd: alleen verplichtingen jegens personeel die per de overdrachtsdatum betaald hadden moeten zijn, komen volgens de curator voor rekening van de verkoper, niet ook de op dat moment latente aanspraken van het (uitzend)personeel. De tekst van de overnameovereenkomst moet dan ook mede worden begrepen tegen de achtergrond van de hiervoor beschreven praktijk in de uitzendbranche. De verkoper en de koper hebben met de door hen gekozen bewoordingen welbewust de omvang van de verplichtingen die zij over en weer op zich nemen, willen bepalen. De verkoper en de koper hebben in de tekst van de overnameovereenkomst niet uitgewerkt wat onder "alle overgebleven verplichtingen aan het Personeel" zoals bedoeld in de eerste zin van art. 3.3 van de overnameovereenkomst moet worden verstaan. Op basis van de in het algemeen taalgebruik gangbare betekenis van de gekozen bewoordingen (in het bijzonder het woord "alle") wordt ervan uitge-

gaan dat aan deze zinsnede een ruime uitleg moet worden gegeven. Met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen over het belang van de tekst van de overnameovereenkomst, gelezen tegen de achtergrond van de praktijk van de uitzendbranche, moet art. 3.3 van de overnameovereenkomst zo worden uitgelegd dat de tot de overdrachtsdatum opgebouwde reserveringen voor verlof- en vakantierechten ten behoeve van het uitzendpersoneel voor rekening van de verkoper komen. Het beroep van de koper op verrekening van de vordering met betrekking tot de reserveringen voor uitzendkrachten met de vorderingen van de curator met betrekking tot de koopprijs slaagt.

Mr. G. Hendriks te Kampen, in hoedanigheid van curator in de faillissementen van FA Services BV en FA Centrale Diensten BV,
eiser,
tegen
Backoffice Plus BV te Rotterdam,
gedaagde,
advocaat: mr. E.S. Ebels.

(...; red.)

2. De feiten

2.1. Deze zaak draait om de overname van de onderneming van twee vennootschappen in de uitzendbranche door de koper. Deze vennootschappen zijn Recruitment Backoffice Services B.V. (inmiddels “FA Services B.V.”, hierna: “RBS”) en BJG Centrale Diensten B.V. (inmiddels “FA Centrale Diensten B.V.”, hierna: “CD”). RBS en CD worden hierna gezamenlijk “de verkoper” genoemd en hun ondernemingen “de onderneming”.

2.2. Op 31 mei 2024 hebben de koper en de verkoper een overnameovereenkomst gesloten met betrekking tot de door de verkoper gedreven onderneming (hierna: de overnameovereenkomst). De achtergrond van de overname was – kort gezegd – dat RBS en CD in financieel zwaar weer verkeerden en dreigden niet meer aan hun lopende verplichtingen te kunnen voldoen.

2.3. Op 29 mei 2024 was een waardebepaling opgesteld voor de onderneming door [adviesbureau]. Hierop is het bod dat de koper bij e-mail van 30 mei 2024 heeft uitgebracht, gebaseerd. De koper en de verkoper zijn een koopsom van € 400.000,- overeengekomen, die voor een bedrag

van € 298.079,83 aan RBS toekomt en voor een bedrag van € 101.920,16 aan CD.

2.4. In de overnameovereenkomst is – voor zover relevant – het volgende bepaald:

“(…)

NEMEN IN OVERWEGING DAT:

(...) C. Een voorbeeld van de verplichtingen die niet kunnen worden voldaan is de betaling van de vakantiegelden die eind mei/begin juni 2024 aan het personeel van RBS cs en aan de uitzendkrachten betaald moeten worden. Om die te kunnen betalen is aanvullende werkkapitaalfinanciering nodig. Die financiering is op dit moment niet beschikbaar.

(…)

F. Indien een faillissement van RBS cs volgt, zal haar Onderneming feitelijk waardeloos worden.

(…)

G. Om een groot deel van de going concernwaarde van de Onderneming van RBS cs te behouden, de opdrachten van de opdrachtgevers van RBS cs zoveel als mogelijk ongestoord door de Onderneming te laten voortzetten en haar personeelsleden zoveel als mogelijk hun baan te laten behouden en daarmee schade voor alle betrokken partijen zoveel als mogelijk te voorkomen, is RBS cs op zoek gegaan naar een partij die geïnteresseerd is om haar activiteiten voort te zetten.

H. Deze partij heeft RBS cs gevonden in Koper. (...)

L. Om te zorgen dat de overdracht van de activiteiten van RBS en de Vaste Activa niet zal leiden tot enige benadeling van schuldeisers van RBS cs of andere betrokkenen, hebben RBS cs aan [adviesbureau] B.V. (...) verzocht om een prijsindicatie van de onderdelen te geven die Koper van RBS cs wenst over te nemen. Dit heeft geleid tot een prijsindicatierapport (...)

O. De in deze Overeenkomst genoemde overdrachten vinden feitelijk (dat wil zeggen ongeacht of aan de formele voorwaarden tot overdracht van de over te dragen onderdelen is voldaan) plaats op 3 juni 2024 om 00.00 uur (hierna te noemen: de ‘Overdrachtsdatum’) en de onderneming van RBS cs wordt vanaf de Overdrachtsdatum door Koper en voor rekening en risico van Koper uitgevoerd.

(...)

Artikel 1 Contractoverneming Opdrachtgevers

(...)

1.3. Ter voorkoming van misverstanden; Verkoper behoudt het recht om de diensten die zij tot de Overdrachtsdatum voor haar Opdrachtgevers

heeft uitgevoerd op eigen naam en voor eigen rekening te factureren en die facturen te innen. Aan Koper komt het recht toe om de diensten die zij vanaf de Overdrachtsdatum voor de Opdrachtgevers in verband met de Overeenkomsten met Opdrachtgevers heeft uitgevoerd (ongeacht of die in formele zin nu door Koper zijn overgenomen of niet), op haar eigen naam en voor haar eigen rekening te factureren en die facturen te innen. Verkoper zal haar medewerking verlenen de inning (en eventueel afdracht) van de vergoeding voor diensten die Koper heeft uitgevoerd voor Opdrachtgevers die niet instemmen met de overdracht.

1.4. Indien er onverhoopt Opdrachtgevers zijn die als gevolg van een vergissing facturen van Koper op de bankrekening van RBS zullen betalen, dan zal RBS de bedragen die zij in dat kader heeft ontvangen, onverwijld aan Koper doorbetalen.

(...)

Artikel 3 Personeelsleden

3.1. Koper zal, met inachtneming van hetgeen hieronder anders wordt overeengekomen, al het personeel van Verkoper waarmee op het moment van ondertekening van deze Overeenkomst geen vaststellingsovereenkomst is gesloten tot beëindiging van de arbeidsovereenkomsten en/of die nog niet zelf ontslag hebben genomen, met ingang van de Overdrachtsdatum overnemen. (...)

3.2. Partijen zullen nog in overleg treden of het Personeel een nieuwe (gelijkluidende) arbeidsovereenkomst krijgen, of dat zij dit regelen door middel van contractoverneming in de zin van artikel 6:159 BW of dat zij uitgaan van de werking van Overgang van onderneming in de zin van artikel 7:662 e.v. BW en van rechtswege alle rechten en verplichtingen overgaan op Koper.

3.3. Verkoper draagt er zorg voor dat alle overgebleven verplichtingen aan het Personeel tot de Overdrachtsdatum zullen zijn of worden voldaan. Ook zal Verkoper ervoor zorgdragen dat het vakantiegeld over de periode tot de Overdrachtsdatum aan het Personeel (althans het gedeelte van het Personeel dat gebruik maakt van wekelijkse verloning) voldaan wordt in de eerste week van juni 2024. Hiertoe zullen Verkoper en Koper nadere afspraken maken of deze betaling rechtstreeks door Verkoper aan Koper zal geschieden, of dat Verkoper dit bedrag aan Koper ter beschikking zal stellen en dat Koper de bedragen aan het Personeel zal voldoen. Nakoming van deze verplichtingen door Verkoper jegens het Personeel

tot de Overdrachtsdatum is een voorwaarde voor Koper om tot deze Overeenkomst te komen. Indien Koper om welke reden ook enige verplichting jegens het Personeel en/of jegens derden moet nakomen die verband houden met de arbeids- en/of uitzendovereenkomsten (waaronder maar niet uitputtend de fiscus en pensioenfondsen) en die op grond van deze Overeenkomst door Verkoper betaald hadden moeten worden, dan ontstaat als gevolg daarvan een vordering van Koper op Verkoper van het bedrag dat door Koper aan het Personeel en/of die derden betaald is. (...)

Artikel 8 Koopprijs Overgenomen Onderdelen

(...)

8.3. De betaling van de Overnamesom wordt hierbij omgezet in twee geldvorderingen, te weten één van RBS op Koper en één van Centrale Diensten op Koper voor de respectievelijke bedragen van EUR 298.079,83 en EUR 101.920,16. Die geldvorderingen worden onmiddellijk op eerste verzoek namens RBS respectievelijk Centrale Diensten opeisbaar, indien (i) de opbrengst gebruikt kan worden bij een sanering van de schulden van RBS respectievelijk Centrale Diensten en waarbij de Belastingdienst schriftelijk heeft ingestemd met een minnelijke sanering van haar vordering op RBS respectievelijk Centrale Diensten dan wel (ii) RBS en/of Centrale Diensten in staat van faillissement wordt verklaard en de curator verzoekt om betaling van de respectievelijke vorderingen. (...)

8.4. De hiervoor bedoelde geldvorderingen zullen zodra daar door RBS en/of Centrale Diensten aanspraak op wordt gemaakt, door Koper worden voldaan zonder enige vorm van verrekening, inhouding, opschorting en zonder anderszins de hoogte van het bedrag of het tijdstip van betaling te betwisten en/of op een andere manier te beïnvloeden. Van dit verrekeningsverbod is uitgesloten een eventuele vordering van Koper op RBS overeenkomstig artikel 1.4 en/of 3.3 van deze Overeenkomst in verband met bedragen die abusievelijk door Opdrachtgevers aan Verkoper zijn betaald in verband met diensten die vanaf de Overnamedatum door Koper zijn uitgevoerd en die om die reden door de betreffende Opdrachtgever aan Verkoper betaald had moeten worden respectievelijk bedragen die Verkoper aan het Personeel en/of de in artikel 3.3 bedoelde derden had moeten betalen, maar die niet door Verkoper zijn betaald en die om welke reden ook door Ko-

per op grond van een wettelijke grondslag aan het Personeel en/of die derden voldaan zijn. Die vordering mag door Koper worden verrekend met de vordering van RBS in verband met de betaling van de Overnamesom voor Overgenomen Onderdelen van RBS.

(...)”

2.5. De onderneming is per 3 juni 2024 overgedragen aan de koper en wordt met ingang van die datum voor haar rekening en risico gedreven.

2.6. Bij vonnis van de rechtbank Overijssel van 25 juni 2024 is de verkoper failliet verklaard.

2.7. De koopsom genoemd onder 3.3, van in totaal € 400.000,-, is nooit door de koper voldaan.

3. Het geschil

3.1. De curator vordert dat de rechtbank bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad:

Ten behoeve van FA Services B.V.

- de koper veroordeelt tot betaling van een bedrag van € 281.761,73, te vermeerderen met de wettelijke (handels)rente;
- de koper veroordeelt in de buitengerechtelijke kosten tot een bedrag van € 3.183,81, te vermeerderen met de wettelijke rente;
- de koper veroordeelt in de proceskosten, inclusief de nakosten, te vermeerderen met de wettelijke rente.

Ten behoeve van FA Centrale Diensten B.V.

- de koper veroordeelt tot betaling van € 101.920,16, te vermeerderen met de wettelijke (handels)rente;
- de koper veroordeelt in de buitengerechtelijke kosten tot een bedrag van € 1.794,20, te vermeerderen met de wettelijke rente;
- de koper veroordeelt in de proceskosten, inclusief de nakosten, te vermeerderen met de wettelijke rente.

3.2. De curator legt aan zijn vorderingen ten grondslag dat de koper gehouden is de overeengekomen koopprijs voor de onderneming te betalen.

3.3. De koper voert verweer waarbij zij zich beroept op verrekening en concludeert tot afwijzing van de vorderingen van de curator, met uitvoerbaar bij voorraad te verklaren veroordeling van de curator in de proceskosten (inclusief nakosten), te vermeerderen met de wettelijke rente.

3.4. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover nodig, nader ingegaan.

4. De beoordeling

4.1. De koper stelt zich – samengevat – op het standpunt dat de verkoper en de koper zijn overeengekomen dat alle op het moment van de overdracht van de onderneming bestaande reserveringen ten behoeve van het personeel voor rekening van de verkoper komen.

4.2. De koper stelt een vordering van € 472.758,95 op de verkoper te hebben, uit hoofde van reserveringen voor het uitzendpersoneel. De koper heeft dit bedrag aan van de verkoper overgenomen uitzendkrachten afgedragen. Op grond van de toepasselijke CAO hadden uitzendkrachten recht op die betaling bij het einde van hun overeenkomst met de verkoper. De koper wenst dit bedrag met de koopprijs te verrekenen, omdat in artikel 3.3 van de overnameovereenkomst is afgesproken dat alle verplichtingen jegens het personeel tot aan de overdrachtsdatum voor rekening van de verkoper komen.

4.3. Deze vordering is als volgt opgebouwd:

- Kort verzuim: € 5.048,98
- Feestdagen: € 1.166,53
- Vakantiedagen: € 250.495,66
- Arbeidsduurverkortings: € 47.781,92
- Tijd voor tijd: € 4.634,39
- Vakantiegeld: € 39.756,56
- Onregelmatigheidstoeslag: € 29.323,12
- (Subtotaal: € 378.207,16)
- Sociale lasten 25% € 94.551,79

4.4. Daarnaast stelt de koper dat zij vorderingen heeft op de verkoper van € 79.359,39 uit hoofde van de reserveringen voor het overige personeel van RBS en € 22.291,39 uit hoofde van reserveringen voor het overige personeel van CD. Verder heeft de curator een bedrag van € 34.915,30 aan omzet ontvangen dat op grond van de overnameovereenkomst aan de koper toekomt en heeft de koper een bedrag van € 18.402,96 aan debiteurenbetalingen ontvangen die aan de curator toekomen, waardoor de koper gesaldeerd nog een vordering van € 16.512,34 heeft op de curator, aldus de koper. De koper wenst ook deze vorderingen met de koopprijs te verrekenen.

4.5. De curator heeft niet betwist dat de koper betalingen heeft gedaan aan het overgenomen personeel. De curator heeft wel bestreden dat de verkoper en de koper zijn overeengekomen dat alle op het moment van overdracht van de onderneming bestaande reserveringen ten behoeve van het personeel voor rekening van de verkoper komen. Volgens de curator zijn is overeengekomen

dat de verkoper de op de overdrachtsdatum op-eisbare verplichtingen aan het personeel en het vakantiegeld over de periode tot de overdracht zou voldoen; alle overige reserveringen komen vanaf de overdrachtsdatum voor rekening van de koper, aldus de curator.

4.6. De curator heeft aangevoerd dat het standpunt van de koper niet strookt met het doel van de overnameovereenkomst. Bestaande verplichtingen jegens personeel zouden door de verkoper betaald moeten kunnen uit de opbrengst van de overname: de koopsom van € 400.000,-. Dat kan niet als reserveringen die de koopsom overstijgen – en dat dat zo is, was kenbaar ten tijde van de overdrachtsdatum – voor rekening van de verkoper komen. De koper heeft daar tegenin gebracht dat kort voor de overdracht een aanzienlijk bedrag aan debiteuren uitstond ten gunste van de verkoper en dat zij ervan uitging dat de verkoper mede daarmee de resterende verplichtingen jegens het personeel zou kunnen voldoen. Dat strookt volgens de koper juist wel met het doel van de overnameovereenkomst, te weten een *cash en debt free* overname. Bij de waardering van de onderneming in het kader van deze overname is ook uitgegaan van de onderneming zonder schulden. De koper zou de onderneming nooit hebben overgenomen voor een koopsom van € 400.000,- als zij ook nog eens bijna € 600.000,- aan verplichtingen jegens het personeel zou moeten overnemen. Dat staat in geen verhouding tot de waarde van de onderneming, aldus de koper.

Uitleg van de overnameovereenkomst

4.7. Partijen zijn het erover eens dat de verkoper en de koper in het kader van de overdracht van de onderneming niet expliciet hebben besproken welke verplichtingen jegens het personeel onder artikel 3.3 van de overnameovereenkomst vallen. Beide partijen hebben zich ter zitting desgevraagd op het standpunt gesteld dat de overnameovereenkomst geen leemte bevat ten aanzien van de reserveringen ten behoeve van het personeel; zij geven beiden een andere betekenis aan artikel 3.3 van de overnameovereenkomst. Dat betekent dat de rechtbank de relevante bepalingen van de overnameovereenkomst niet op grond van de aanvullende werking van de redelijkheid en billijkheid moet aanvullen, maar dat zij op basis van uitleg moet beoordelen wat de verkoper en de koper zijn overeengekomen.

4.8. Bij de uitleg van een overeenkomst kan niet worden volstaan met een taalkundige uitleg van de bepalingen van die overeenkomst, maar komt het aan op de betekenis die partijen onder de gegeven omstandigheden over en weer aan elkaars verklaringen en gedragingen mochten toekennen en op hetgeen zij in dat opzicht redelijkerwijs van elkaar mochten verwachten, mede gelet op de maatschappelijke positie van partijen en de bij hen aanwezige rechtskennis (de zogenoemde “Haviltex-norm”). De omstandigheden van het geval kunnen er wel aanleiding toe geven dat aan objectieve aanknopingspunten, zoals de in een overeenkomst gekozen bewoordingen, in beginsel doorslaggevende betekenis wordt toegekend (de zogenoemde “CAO-norm”). Tussen de meer subjectieve uitleg op grond van de Haviltex-norm en een meer objectieve uitleg op grond van de CAO-norm bestaat geen tegenstelling, maar een vloeiende overgang.¹

4.9. Bij de uitleg van de overnameovereenkomst houdt de rechtbank rekening met de volgende omstandigheden van het geval.

4.9.1. Ten eerste is van belang dat zowel de verkoper als de koper professionele partijen in de uitzendbranche zijn die – met juridische bijstand – gedurende een korte periode intensief hebben onderhandeld over de overname van de onderneming.

4.9.2. Daarnaast is van belang dat tijdens de onderhandelingen een waardebepaling is opgesteld, waarop ook het bod van de koper is gebaseerd (zie onder 2.3). Tussen partijen is niet in geschil dat de verkoper en de koper beiden goed en volledig op de hoogte waren van de financiële situatie van de over te dragen onderneming, inclusief de reserveringen voor het personeel.

4.9.3. Verder is van belang dat uit de considerans en de bepalingen van de overnameovereenkomst (zie onder 2.4) blijkt dat het doel van de overnameovereenkomst was om een faillissement van RBS en CD af te wenden en in ieder geval de negatieve gevolgen daarvan voor de onderneming en de daarbij betrokkenen zoveel mogelijk te beperken. De verkoper en de koper hielden blijkens de tekst van de overnameovereenkomst uitdrukkelijk ook rekening met de mogelijkheid van een faillissement en het betrokken raken van een cu-

1 HR 20 februari 2004, NJ 2005/493 («JOR» 2004/157, m.nt. Kortmann; *red.*) (DSM/Fox).

rator. De rechtbank leidt hieruit af dat de tekst van de overnameovereenkomst mede is opgesteld met het oog op de mogelijkheid dat deze (deels) door een curator – een derde die niet bij de totstandkoming van de overnameovereenkomst betrokken was – zou moeten worden uitgevoerd.

4.9.4. De rechtbank gaat er, gelet op het voorgaande, van uit dat bij de verkoper en de koper de nodige kennis van de uitzendbranche aanwezig was en dat zij de tekst van de overnameovereenkomst, ook gelet op de betrokkenheid van advocaten aan beide zijden, zorgvuldig hebben geformuleerd en hun bewoordingen weloverwogen hebben gekozen. Een taalkundige uitleg van de overnameovereenkomst legt daarom veel gewicht in de schaal, waarbij de hier relevante bepalingen moeten worden uitgelegd in samenhang met de rest van de overnameovereenkomst.

4.10. Het geschil spitst zich toe op de vraag of de verkoper en de koper met de zinsnede “alle overgebleven verplichtingen aan het Personeel tot de Overdrachtsdatum” in de eerste zin van artikel 3.3 van de overnameovereenkomst (ook) alle op het moment van overgang van de onderneming bestaande reserveringen ten behoeve van het personeel van de onderneming hebben bedoeld (zoals de koper stelt), of alleen de op de overdrachtsdatum opeisbare verplichtingen van de verkoper aan het personeel (zoals de curator betoogt). Voor de leesbaarheid wordt artikel 3.3. hier nogmaals geciteerd (arceringen rechtbank; gecursiveerd red.):

“3.3 Verkoper draagt er zorg voor dat *alle overgebleven verplichtingen aan het Personeel tot de Overdrachtsdatum zullen zijn of worden voldaan*. Ook zal Verkoper ervoor zorgdragen dat *het vakantiegeld* over de periode tot de Overdrachtsdatum aan het Personeel (althans het gedeelte van het Personeel dat gebruik maakt van wekelijkse verloning) *voldaan wordt* in de eerste week van juni 2024. Hiertoe zullen Verkoper en Koper nadere afspraken maken of *deze betaling* rechtstreeks door Verkoper aan Koper zal geschieden, of dat Verkoper dit bedrag aan Koper ter beschikking zal stellen en dat Koper de bedragen aan het Personeel zal voldoen. Nakoming van *deze verplichtingen* door Verkoper jegens het Personeel *tot de Overdrachtsdatum* is een voorwaarde voor Koper om tot deze Overeenkomst te komen. Indien Koper om welke reden ook *enige verplichting jegens het Personeel en/of jegens derden moet nakomen die verband houden met de arbeids- en/of uitzend-*

overeenkomsten (waaronder maar niet uitputtend de fiscus en pensioenfondsen) en die op grond van deze Overeenkomst *door Verkoper betaald hadden moeten worden*, dan ontstaat als gevolg daarvan een vordering van Koper op Verkoper van het bedrag dat door Koper aan het Personeel en/of die derden betaald is.”

Reserveringen voor uitzendkrachten

4.11. De koper heeft – onder verwijzing naar de toepasselijke CAO, te weten de SFU/ABU CAO voor Uitzendkrachten 2024 – aangevoerd dat het in de uitzendbranche gangbare praktijk is dat uitzendpersoneel rechten c.q. reserveringen opbouwt met betrekking tot verlof en vakantie. Bij het einde van de overeenkomst met de uitzendonderneming worden de opgebouwde reserveringen aan de uitzendkracht uitgekeerd. De curator heeft het bestaan van deze praktijk op zichzelf niet betwist, maar heeft aangevoerd dat dit niet is wat in artikel 3.3 van de overnameovereenkomst is vastgelegd: alleen verplichtingen jegens personeel die per de overdrachtsdatum betaald hadden moeten zijn, komen volgens de curator voor rekening van de verkoper, niet ook de op dat moment latente aanspraken van het (uitzend)personeel.

4.12. Zowel de curator als de koper heeft erop gewezen dat bij de koper en bij de verkoper specifieke kennis van en ervaring in de uitzendbranche aanwezig was. De tekst van de overnameovereenkomst moet dan ook mede worden begrepen tegen de achtergrond van de hiervoor beschreven praktijk in de uitzendbranche.

4.13. De rechtbank gaat er verder – gelet op het onder 4.9.4 vermelde uitgangspunt – van uit dat de verkoper en de koper met de door hen gekozen bewoordingen welbewust de omvang van de verplichtingen die zij over en weer op zich nemen, hebben willen bepalen. De verkoper en de koper hebben in de tekst van de overnameovereenkomst niet uitgewerkt wat onder “alle overgebleven verplichtingen aan het Personeel” zoals bedoeld in de eerste zin van artikel 3.3 van de overnameovereenkomst moet worden verstaan. De rechtbank zal er op basis van de in het algemeen taalgebruik gangbare betekenis van de gekozen bewoordingen (in het bijzonder het woord “alle”) van uit gaan dat aan deze zinsnede een ruime uitleg moet worden gegeven.

4.14. Uit de woorden “ook zal de Verkoper ervoor zorgdragen dat” tot “voldaan wordt in de eerste week van juni 2024” in de tweede zin van artikel

3.3 leidt de rechtbank af dat twee afspraken zijn gemaakt. Ten eerste de afspraak over voor wiens rekening “alle overgebleven verplichtingen” komen en ten tweede een afspraak over het moment van betaling van het tot de overdrachtsdatum opgebouwde vakantiegeld. Het gebruik van het enkelvoud in de daaropvolgende zin duidt er naar het oordeel van de rechtbank op dat over de manier van betalen van “het vakantiegeld over de periode tot de Overdrachtsdatum” in de eerste week van juni 2024 nog afspraken gemaakt moesten worden. In de zin daarna wordt weer gesproken over “verplichtingen” in meervoud. Dit slaat kennelijk terug op “alle overgebleven verplichtingen” in de eerste zin.

4.15. Verder leidt de rechtbank uit de zinsneden “zullen zijn of worden voldaan” en “waaronder maar niet uitputtend de fiscus en pensioenfondsen” in de eerste respectievelijk de laatste zin van artikel 3.3. af dat met “alle overgebleven verplichtingen” niet alleen de op de overdrachtsdatum opeisbare verplichtingen jegens het personeel worden bedoeld, maar dat het ook kan gaan om verplichtingen ten behoeve van het personeel die na de overgangsdatum ontstaan en/of moeten worden voldaan, maar die betrekking hebben op de periode tot 3 juni 2024 (de overdrachtsdatum).

4.16. De rechtbank stelt vast dat ten tijde van de overname duidelijk was dat het personeel van de verkoper zou overgaan naar de koper, maar dat nog niet vaststond of dat middels contractovername zou gaan, of via de route van overgang van onderneming. Hierover zouden de verkoper en de koper nog in overleg treden. Dit is met zoveel woorden vastgelegd in artikel 3.1 en 3.2 van de overnameovereenkomst (zie onder 2.4). De koper heeft onbestreden aangevoerd dat dit overleg nooit heeft plaatsgevonden en dat de koper met van de verkoper overgenomen uitzendkrachten nieuwe overeenkomsten is aangegaan. Rekening houdend met de onder 4.11 beschreven praktijk in de uitzendbranche (met betrekking tot het uitkeren van opgebouwde verlof- en vakantierechten bij het einde van de uitzendovereenkomst), betekent dit dat voor de verkoper verplichtingen jegens de uitzendkrachten ontstonden tot uitbetaling van opgebouwde verlof- en vakantierechten. Naar het oordeel van de rechtbank kunnen daaronder worden geschaard de posten genoemd onder 4.3 hiervoor.

4.17. De rechtbank concludeert met inachtneming van hetgeen is overwogen onder 4.9.4 over

het belang van de tekst van de overnameovereenkomst, gelezen tegen de achtergrond van de praktijk van de uitzendbranche (zie 4.11 en 4.12), dat artikel 3.3 van de overnameovereenkomst zo moet worden uitgelegd, dat de tot de overdrachtsdatum opgebouwde reserveringen voor verlof- en vakantierechten ten behoeve van het uitzendpersoneel voor rekening van de verkoper komen. Vanwege de kennis van en ervaring in de uitzendbranche van de verkoper en de koper en gelet op de ruime formulering “alle overgebleven verplichtingen” had het op de weg van de verkoper gelegen om, als één of meer van de onder 4.3 genoemde reserveringen voor rekening van de koper had(den) moeten komen, hierover een specifiek beding in de overnameovereenkomst op te (laten) nemen. Dit had ook bewerkstelligd kunnen worden door te definiëren wat moet worden verstaan onder “alle overgebleven verplichtingen aan het Personeel” zoals bedoeld in de eerste zin van artikel 3.3 van de overnameovereenkomst.

Verrekeningsverbod

4.18. De curator heeft zich naar aanleiding van het beroep van de koper op verrekening – samengevat – op het standpunt gesteld dat de koper een eventuele vordering op CD niet kan verrekenen, omdat in artikel 8.4 van de overnameovereenkomst een verrekenverbod is opgenomen waarvan alleen vorderingen op RBS (uit hoofde van artikel 1.4 en artikel 3.3 van de overnameovereenkomst) zijn uitgesloten. De koper heeft dit betwist en heeft – samengevat – aangevoerd dat de uitzondering op het verrekenverbod ook van toepassing is op vorderingen op CD.

4.19. Omwille van de leesbaarheid wordt ook artikel 8.5 hier nogmaals geciteerd (arceringen rechtbank; gecursiveerd *red.*):

“8.4. De hiervoor bedoelde geldvorderingen zullen zodra daar door RBS en/of Centrale Diensten aanspraak op wordt gemaakt, door Koper worden voldaan zonder enige vorm van verrekening, inhouding, opschorting en zonder anderszins de hoogte van het bedrag of het tijdstip van betaling te betwisten en/of op een andere manier te beïnvloeden. Van dit verrekeningsverbod is uitgesloten een eventuele vordering van Koper op RBS overeenkomstig artikel 1.4 en/of 3.3 van deze Overeenkomst in verband met bedragen die abusievelijk door Opdrachtgevers aan Verkoper zijn betaald in verband met diensten die vanaf de Overnamedatum door Koper zijn uitgevoerd en

die om die reden door de betreffende Opdrachtgever aan *Verkoper* betaald had moeten worden respectievelijk bedragen die *Verkoper* aan het Personeel en/of de in artikel 3.3 bedoelde derden had moeten betalen, maar die niet door *Verkoper* zijn betaald en die om welke reden ook door *Koper* op grond van een wettelijke grondslag aan het Personeel en/of die derden voldaan zijn. Die vordering mag door *Koper* worden verrekend met de vordering van *RBS* in verband met de betaling van de Overnamesom voor Overgenomen Onderdelen van *RBS*.”

4.20. Ook in dit kader gaat de rechtbank ervan uit dat de verkoper en de koper met de door hen gekozen bewoordingen een welbewuste afbakening van de reikwijdte van de betreffende bepalingen hebben beoogd. In de tekst van artikel 8.4 wordt een aantal keren alleen *RBS* genoemd, hetgeen in beginsel indiceert dat is bedoeld de reikwijdte van deze bepaling te beperken tot *RBS*. Voor wat betreft de verplichting uit artikel 1.4 van de overnameovereenkomst, om na de overnamedatum van opdrachtgevers ontvangen betalingen door te betalen aan de koper, is dat naar het oordeel van de rechtbank inderdaad het geval en is dit alleen van toepassing op *RBS* en niet op *CD*. Artikel 1.4 gaat immers uitsluitend over *RBS*. De koper komt dan ook ten aanzien van deze verplichtingen jegens *CD* geen beroep op verrekening toe.

4.21. De verplichtingen uit artikel 3.3, waarnaar artikel 8.4 ook verwijst, zijn van toepassing op “*Verkoper*”. Deze term wordt – ook blijkens het voorblad van de overnameovereenkomst – in de overnameovereenkomst gebruikt als aanduiding voor *RBS* en *CD* gezamenlijk. De koper heeft onweersproken aangevoerd – en dit blijkt ook uit het dossier – dat de uitzondering op het verrekenverbod met betrekking tot artikel 3.3 op het laatste moment aan artikel 8.4 is ingevoegd, waarbij kennelijk over het hoofd is gezien dat de aanduiding “*RBS*” in de laatste zin van artikel 8.4 ook zou moeten worden gewijzigd. De curator heeft geen goede reden aangedragen waarom het de verkoper en de koper voor ogen zou kunnen hebben gestaan om de uitzondering op het verrekenverbod met betrekking tot vorderingen uit hoofde van artikel 3.3 van de overnameovereenkomst, die betrekking heeft op *RBS* én *CD*, in artikel 8.4 tot *RBS* te beperken. Daarom moet het ervoor worden gehouden dat sprake is van een kennelijke mislag bij het formuleren van de tekst van artikel 8.4 van de overnameovereenkomst, waarbij

– voor zover het vorderingen uit hoofde van artikel 3.3 betreft – in de laatste zin per abuis de aanduiding “*RBS*” is blijven staan, in plaats van “*Verkoper*”. Dat betekent dat de uitzondering op het verrekenverbod met betrekking tot vorderingen uit hoofde van artikel 3.3 van de overnameovereenkomst, waaronder ook de vordering van de koper ten aanzien van reserveringen voor uitzendkrachten valt, (wel) mede op *CD* van toepassing is.

Slotsom

4.22. Het beroep van de koper op verrekening slaagt, ten opzichte van de vordering betreffende zowel *RBS* als *CD*, voor zover deze de reserveringen voor het uitzendpersoneel betreft zoals opgesomd onder 4.3. Zoals eerder overwogen, heeft de curator niet betwist dat de koper betalingen heeft gedaan aan het overgenomen (uitzend)personeel. Tegenover de enkele betwisting “bij gebrek aan wetenschap” door de curator, heeft de koper de omvang van deze bedragen voldoende onderbouwd, onder meer door het overleggen van productie 7 bij conclusie van antwoord. Aan het ter zitting gedane verzoek van de curator om een akte te mogen nemen over de omvang van de gestelde reserveringen gaat de rechtbank, mede gelet op artikel 21 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, voorbij. De curator was er ten tijde van het opstellen van de dagvaarding al mee bekend dat de koper zich beroept op verrekening en bovendien beschikte de curator al geruime tijd vóór de mondelinge behandeling over de conclusie van antwoord met producties. Hij heeft dus voldoende gelegenheid gehad om zijn stellingen aan te vullen voorafgaand aan de mondelinge behandeling. Daarbij komt nog dat partijen op verzoek van de curator tijdens de mondelinge behandeling toestemming hadden om te pleiten en pleitnotities over te leggen, waarvan ook gebruik is gemaakt.

4.23. De vordering van de koper met betrekking tot de reserveringen voor uitzendkrachten, overtreft de vorderingen van de curator (namens *RBS* en *CD*) met betrekking tot de koopprijs. De vorderingen van de curator zullen dan ook worden afgewezen. De overige door de koper bij wijze van verrekeningsverweer gestelde vorderingen op de verkoper hoeven bij die stand van zaken hier niet besproken te worden.

Proceskosten, wettelijke rente en uitvoerbaar bij voorraad verklaring

4.24. De curator is in het ongelijk gesteld en moet daarom de proceskosten (inclusief nakosten) van de koper vergoeden. Deze worden begroot op: (...; *red.*)

4.25. De proceskostenveroordeling zal, zoals door de koper gevorderd, worden vermeerderd met wettelijke rente en uitvoerbaar bij voorraad worden verklaard.

5. De beslissing

De rechtbank:

5.1. wijst de vorderingen van de curator af;

5.2. veroordeelt de curator in de proceskosten (...; *red.*);

5.3. verklaart dit vonnis voor wat betreft de proceskostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad.

NOOT

1. Ook bij overnames van bedrijven in dringende financiële moeilijkheden is het zaak overnameovereenkomsten zorgvuldig op te stellen. In deze procedure tussen de koper van een onderneming en de curator van de verkoper staat de uitleg van een overnameovereenkomst in het kader van *distressed M&A* centraal. De uitleg van overnameovereenkomsten betreft het merendeel van de overnamegeschillen (zie B.A. de Ruijter, M.H. Rabbie en D.M.J. Glazener, 'Kroniek overnamegeschillen 2024', *MvO* 2025, afl. 9-10).

2. Deze procedure betreft de overname door Backoffice Plus BV (hierna: "Koper") van de onderneming van twee vennootschappen in de uitzendbranche: Recruitment Backoffice Services BV (inmiddels FA Services BV, hierna: "RBS") en BJC Centrale Diensten BV (inmiddels FA Centrale Diensten BV, hierna: "CD", en samen met RBS, "Verkoper"). Aanleiding was dat Verkoper in financieel zwaar weer verkeerde en haar lopende verplichtingen mogelijk niet meer kon nakomen.

3. De curator van de verkoper vordert in deze procedure betaling van de nog onbetaalde koopprijs. Koper stelt daartegenover dat hij de koopprijs mocht verrekenen met een vordering op Verkoper wegens het voldoen van verplichtingen jegens het personeel tot de overdrachtsdatum (r.o. 4.2.). Ten aanzien van de personeelsleden is in de overnameovereenkomst namelijk bepaald dat Verkoper, kort gezegd, *alle* verplichtingen je-

gens het personeel, waaronder vakantiegeld, over de periode tot aan de overdrachtsdatum voor haar rekening neemt (zie r.o. 2.4). De overnameovereenkomst bevat weliswaar een verrekenverbod ten aanzien van de koopprijs, maar daarvan zijn uitgezonderd de tegenvorderingen van Koper op Verkoper in verband met de voldoening van de bovengenoemde verplichtingen jegens het personeel. De curator betoogt dat *niet* is overeengekomen dat alle op de overdrachtsdatum bestaande reserveringen voor personeelsverplichtingen voor rekening van Verkoper komen. Volgens hem betreft dit uitsluitend de op die datum opeisbare verplichtingen jegens het personeel. Daaruit volgt, volgens de curator, dat de Koper niet kon verrekenen zodat de koopprijs nog steeds verschuldigd is (r.o. 4.5). Hij voegt daaraan toe dat het standpunt van Koper niet strookt met het doel van de overnameovereenkomst: bestaande personeelsverplichtingen moesten uit de overnameopbrengst door Verkoper kunnen worden voldaan. Aangezien het bedrag van de reserveringen de koopsom oversteeg, zou Verkoper deze niet hieruit kunnen voldoen. Koper voert daartegen aan dat er vlak vóór de overname nog veel openstaande vorderingen van debiteuren waren die Verkoper had kunnen innen om daarmee de personeelsverplichtingen te voldoen. Dit past volgens de Koper juist bij het doel van de overname als een *cash en debt free* overname — zonder schulden en zonder aanwezige liquide middelen (r.o. 4.6).

4. De rechtbank begint haar overweging met het noemen van de vloeiende overgang tussen de subjectieve uitleg van de Haviltex-norm en de meer objectieve uitleg op grond van de CAO-norm (r.o. 4.8; HR 20 februari 2004, «JOR» 2004/157, m.nt. Kortmann (*DSM/Fox*)). Voorts benoemt de rechtbank de relevante omstandigheden voor de wijze van uitleg in dit geval (r.o. 4.9): (i) Verkoper en Koper zijn professionele partijen in de uitzendbranche; (ii) zij hebben met juridische bijstand intensief onderhandeld over de overname; en (iii) uit de considerans en bepalingen blijkt dat het doel was een faillissement van RBS en CD te voorkomen, waarbij partijen uitdrukkelijk rekening hielden met de mogelijkheid van faillissement en betrokkenheid van een curator. Daarom komt volgens de rechtbank aan een taalkundige uitleg van de overnameovereenkomst veel gewicht toe (r.o. 4.9.4).

5. Dan de kern van deze procedure: de uitleg van de zinsnede “alle overgebleven verplichtingen aan het personeel tot de overdrachtsdatum”. Gelet op de genoemde omstandigheden overweegt de rechtbank dat, uitgaande van de in het algemene taalgebruik gebruikelijke betekenis van de gekozen woorden – in het bijzonder het woord “alle” –, deze zinsnede ruim moet worden uitgelegd. Daaronder vallen niet alleen de op de overdrachtsdatum opeisbare verplichtingen jegens het personeel, maar ook verplichtingen die pas daarna ontstaan of moeten worden voldaan, voor zover zij betrekking hebben op de periode tot aan de overdrachtsdatum (r.o. 4.13-4.15). In de uitzendbranche is het gebruikelijk om reserveringen te doen met betrekking tot verplichtingen voor verlof en vakantie van het personeel, die aan het einde van de overeenkomst van een personeelslid met de uitzendonderneming worden uitbetaald.

6. Mijns inziens betreft dit een juiste uitleg van deze zinsnede in de overnameovereenkomst. Indien Verkoper had gewild dat uitsluitend de tot de overdrachtsdatum opeisbare verplichtingen voor haar rekening zouden komen, had het voor de hand gelegen om dit nader te definiëren, dan wel te specificeren. Ik merk daarbij op dat de (onder nr. 4 vermelde) omstandigheden (i) en (ii) overtuigen om meer gewicht toe te kennen aan de taalkundige betekenis van de bewoordingen. Dit is in lijn met de vaste jurisprudentie van de Hoge Raad (HR 19 januari 2007, «JOR» 2007/166, m.nt. Tjijtes (*Meyer Europe/Pont Meyer*) en HR 5 april 2013, «JOR» 2013/198, m.nt. Bakker (*Lundiform/Mexx*)).

7. Een kritische kanttekening plaats ik bij de overweging van de rechtbank dat er meer gewicht toekomt aan een taalkundige uitleg wanneer partijen rekening houden met een mogelijk faillissement en daarmee met de uitvoering van de overeenkomst door een curator. Kennelijk acht de rechtbank van belang dat de curator niet aanwezig was bij de totstandkoming van de overeenkomst en deze overeenkomst wél moet uitvoeren. Daaraan verbindt de rechtbank de conclusie dat een meer taalkundige benadering aangewezen is (HR 17 september 1993, ECLI:NL:HR:1993:ZC1059 (*Gerritse/HAS*), r.o. 3.3). Die redenering overtuigt echter niet. Een vergelijkbare situatie doet zich voor bij een wisseling binnen het bestuur: ook nieuwe bestuurders zijn niet betrokken geweest bij de totstandkoming

van eerdere overeenkomsten, maar dit brengt niet mee dat de uitlegmethode van de overeenkomst verkleurt. Bovendien beschikt de curator over alle relevante informatie, daar hij op grond van art. 92 Fw een inzage-recht heeft in de administratie van de gefailleerde vennootschap(en) en hij in de praktijk in nauw contact staat met (voormalige) bestuurders. Tegen die achtergrond is het aannemelijk dat de curator zich een voldoende beeld kan vormen van de partijbedoelingen ten tijde van het sluiten van de overeenkomst. Daar voeg ik aan toe dat de overeenkomst juist is opgesteld ter voorkoming van een faillissement. Om die reden ligt het niet voor de hand om aan te knopen bij (mogelijke) betrokkenheid van een curator.

8. Tot slot wijs ik nog op een bijzonderheid ten aanzien van de verrekening van de koopprijs door de Koper. In de uitzondering op het verrekenverbod wordt meermalen uitsluitend RBS genoemd (zie r.o. 4.19), terwijl het verrekenverbod zelf – waarnaar de uitzondering verwijst – ziet op de “Verkoper”; te weten RBS en CD gezamenlijk. De rechtbank overweegt dat de curator geen deugdelijke gronden heeft aangevoerd waaruit volgt dat het partijen voor ogen zou hebben gestaan de uitzondering op het verrekenverbod te beperken tot RBS (zie r.o. 4.21). Zij oordeelt daarom dat sprake is van een kennelijke mislag bij de formulering van het verrekenverbod. Zij komt dan ook tot de conclusie dat de uitzondering op dit verrekenverbod eveneens van toepassing is op CD.

9. Deze uitspraak illustreert dat partijen in *distressed* M&A-transacties (extra) zorgvuldig moeten zijn bij de formulering van de overnameovereenkomst. In dit soort transacties wordt vaak al rekening gehouden met een mogelijk faillissement, en daarmee met de mogelijkheid dat een curator uitvoering moet geven aan een overeenkomst waarbij hij niet betrokken was. Mijns inziens ten onrechte, ziet de rechtbank juist in die omstandigheid aanleiding voor een meer taalkundige interpretatie. Daarbij is het wel geruststellend om in het achterhoofd te houden dat ook binnen een strikte taalkundige benadering nog altijd ruimte blijft voor uitzonderingen: zelfs de taalkundige uitleg struikelt kennelijk niet over een evidente typefout of mislag.

mr. B.Y. Houtackers
advocaat bij Houthoff te Amsterdam

119

Niet-ontvankelijkheid bij collectieve schadevergoedingsactie tegen X wegens schending van recht op bescherming persoonsgegevens appgebruikers?

Rechtbank Amsterdam
4 februari 2026, rolnr. HA ZA 24-725,
ECLI:NL:RBAMS:2026:1555
(mr. Dudok van Heel)
Noot mr. W.P. Wijers

Collectieve actie. WAMCA. Schadevergoedingsvordering wegens schending van recht op bescherming van persoonsgegevens van appgebruikers. Representativiteit. Gelijksortigheid. Beslissing over ontvankelijkheid aangehouden in afwachting van prejudiciële beslissing van Hof van Justitie. Tussenvonnis. Verwijzing naar Rb. Rotterdam 23 juli 2025, «JOR» 2025/216, m.nt. Bondarchuck.

[BW art. 3:305a; Rv art. 1018e lid 2, 1018i lid 2]

Bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van de stichting (en de door haar ingestelde vorderingen) wordt er voornamelijk van uitgegaan dat de ontvankelijkheidsvereisten in de WAMCA onverkort gelden. Toetsing aan de ontvankelijkheidseisen (in het bijzonder het representativiteitsvereiste en het gelijksoortigheidsvereiste) leidt tot het oordeel dat voor een massaclaim zoals die door SDBN is vormgegeven, de WAMCA (en overigens ook het tot 1 januari 2020 geldende collectieve-actierecht) niet is bedoeld. De door de stichting ingestelde vorderingen zijn niet de juiste manier om het doel te bereiken dat zij zegt met deze procedure na te streven.

De wet stelt op het punt van representativiteit geen getalsmatig criterium. Uit de parlementaire geschiedenis van de WAMCA blijkt dat van het noemen van een getal, absoluut of relatief, bewust is afgezien. Uit de omstandigheid dat niet alleen verenigingen, die vanzelfsprekend leden hebben, maar ook stichtingen die dat niet hebben, als eiseres kunnen optreden, volgt dat de wetgever het kennelijk niet zonder meer noodzakelijk

heeft geacht dat vastgesteld kan worden wie precies de achterban van de eiseres vormt. Het is ook niet nodig dat aannemelijk wordt gemaakt dat de gehele (nader nauw te omschrijven) groep die gebaat kan zijn bij de actie van de stichting, deze actie thans wenst of steunt. Voldoende, maar tevens noodzakelijk, is dat een achterban bestaat, dat wil zeggen dat een niet te verwaarlozen aantal personen behorende tot die (nauw te omschrijven) groep achter deze actie van de stichting staat. In dit geval is onvoldoende gebleken dat sprake is van een “echte” achterban en dat sprake is van een vordering die het echte probleem adresseert. Dit wordt hierna toegelicht. De nauw omschreven groep (NOG) – als bedoeld in art. 1018e lid 2 Rv – bestaat volgens de stichting uit (i) alle natuurlijke personen die (ii) op een moment dat zij in Nederland woonden (iii) in de relevante periode apps hebben gedownload op hun smartphone, waaronder (iv) ten minste één app die gebruik maakte van de Software Development Kit van MoPub, althans (subsidiar) ten minste één zo’n app die is opgenomen in een lijst van 36.384 verschillende apps. Aangezien op de lijst apps staan als Buienradar, Wordfeud, Vinted, Grindr en DuoLingo mag ervan uit worden gegaan dat de NOG min of meer overeenkomt met alle Nederlanders in het bezit van een smartphone in de relevante periode, zo’n elf miljoen mensen. Het is maar de vraag of een voldoende deel van deze groep (“gedupeerden” waarvoor de stichting zegt op te komen) zit te wachten op deze procedure (en een relatief gering bedrag aan schadevergoeding). De stichting stelt dat zo’n elfduizend mensen zich hebben aangemeld via haar website. Dat zou 0,1% zijn van de NOG. Dat is natuurlijk wel heel weinig om te kunnen zeggen dat de stichting “kwantitatief gezien voor een voldoende groot deel van de groep getroffen gedupeerden” opkomt. Deze elfduizend mensen zouden hun steun hebben betuigd via het invullen van enkele gegevens op een formulier op een website. Dat is heel eenvoudig om te doen en aan deze wijze van “steun betuigen” mogen dan ook wel wat eisen worden gesteld. In dit geval geeft het aanmeldproces op de website van de stichting geen duidelijk (eerlijk) beeld van waar deze massaclaim op ziet. Op de website wordt niet duidelijk gemaakt dat in de kern alleen schadevergoeding wordt gevorderd en dat het doel van de actie zoals op de website beschreven – “ervoor zorgen dat Twitter en andere bedrijven in de toekomst